

Acțiune introdusă la 11 septembrie 2025 – Ecoles Normales Supérieures/Comisia și EACEA

(Cauza T-617/25)

(C/2025/5970)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Ecoles Normales Supérieures (reprezentant: A. Cousin, avocate)

Pârâte: Comisia Europeană, Agenția Executivă Europeană pentru Educație și Cultură

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- constatarea imposibilității Agenției Executive Europene pentru Educație și Cultură (EACEA) de a se prevala de o creanță în valoare de 420 865,04 euro și, în consecință, constatarea caracterului neîntemeiat al notei de debit din 22 octombrie 2024 și al scrisorilor de atenționare din 10 decembrie 2024 și 26 mai 2025;
- obligarea EACEA, acționând în temeiul competențelor care i-au fost delegate de Comisia Europeană, să adopte o nouă notă de debit în cuantum de 162 691,30 euro;
- anularea deciziei de compensare din 14 iulie 2025 a Comisiei Europene;
- obligarea Comisiei și a EACEA la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe existența unui caz de forță majoră.
 - Reclamanta susține că, în temeiul măsurilor restrictive luate de Consiliul European împotriva Rusiei ca urmare a agresiunii din Ucraina, s-a pus capăt participării partenerilor ruși la proiectul „Integrated Track in Brain and Cognitive Sciences” (denumit în continuare „iBrain”). Ca urmare a acestei excluderi, partenerii ruși nu au comunicat reclamantei dovezile justificative ale cheltuielilor pe care le-au efectuat anterior în cadrul proiectului iBrain. Agresiunea Rusiei împotriva Ucrainei și măsurile de sancționare luate de Consiliu ca răspuns la această agresiune constituie un caz de forță majoră, ce împiedică reclamanta să își respecte obligația contractuală de a transmite documente justificative privind cheltuielile eligibile pentru subvenția din partea EACEA.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe lipsa caracterului cert, lichid și exigibil al creanței Comisiei.
 - Reclamanta susține, în primul rând, că, având în vedere cazul de forță majoră, Comisia nu putea pune în sarcina sa suma de 153 160,47 euro corespunzătoare cheltuielilor nejustificate ale partenerilor ruși.
 - În al doilea rând, decizia de compensare a Comisiei nu ține seama de rambursarea pe care reclamanta a efectuat-o deja în cuantum de 105 013,27 euro.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe nemotivarea deciziei de compensare din 14 iulie 2025.
 - Potrivit reclamantei, decizia de compensare nu conține niciun element de motivare care să permită justificarea acestei măsuri și nu este demonstrată temeinicia faptelor care permit justificarea compensării.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe neкомпetența Comisiei de a adopta o decizie care constituie titlu executoriu în vederea recuperării unei creanțe contractuale.
 - Reclamanta susține, în primul rând, că creanțele contractuale nu intră în domeniul de aplicare al articolului 299 TFUE și, prin urmare, nu pot face obiectul unei decizii unilaterale executorii adoptate de Comisie.

- Reclamanta arată, în al doilea rând, că a recunoaște Comisiei competența de a adopta un act unilateral care constituie titlu executoriu în vederea recuperării unei creanțe contractuale este contrar dreptului la o cale de atac efectivă, astfel cum este recunoscut la alineatul (1) al articolului 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.
